

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9340 af 09/04/2019 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0183

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2018-80-0183

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0183

Ekstra Bladet kritiseres ikke for omtale erhvervsdrivendes forretningsmetoder

Ekstra Bladet bragte i august og september 2018 to artikler som indeholdt en kritisk omtale af en erhvervsdrivendes forretningsmetoder, herunder en opremsning af retssager, som den erhvervsdrivende havde været involveret i. Den erhvervsdrivende klagede til Pressenævnet over artiklerne. Pressenævnet fandt, at artiklernes gengivelse af de omtalte domme var korrekt, og nævnet fandt ikke grundlag for at kritisere artiklerne. Nævnet fandt heller ikke grundlag for genmæle.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker"*, bragt den 31. august 2018 på ekstrabladet.dk og den 1. september 2018 i Ekstra Bladet under overskriften *"Holder topmøde hos berygtet momsfusker"*, og artiklen *"Skatte-Karsten skal forklare sig om topmøde hos moms-fusker: - Virkelig dårligt signal"*, bragt den 4. september 2018 på ekstrabladet.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekte og skadelige oplysninger om ham. [Klager] har også anmodet om genmæle.

1 Sagsfremstilling

1.1 Påklagede artikler

Artiklen *"Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker"* blev den 31. august 2018 bragt på ekstrabladet.dk og den 1. september 2018 i Ekstra Bladet under overskriften *"Holder topmøde hos berygtet momsfusker"*. Artiklen, som den fremgår på ekstrabladet.dk, har følgende underrubrik:

"Godsejer dømt til at betale staten ni millioner kr. i juli: Nu belønner Løkke-regeringen ham med stort regeringsseminar og besøg fra 22 ministre"

Af artiklen fremgår herefter:

"De havde bare behøvet at google navnet '[Klager]'.

Så kunne regeringen og statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) hurtigt se, at det stort anlagte regeringsseminar mandag-tirsdag i næste uge skal afholdes hos en gods- og hotelejer, der er dømt i et hav af sager.

Blandt andet for ulovlig videresalg af kopivarer, utallige personaleretlige konflikter - og så sent som i juli måned i år blev den omstridte godsejer [Klager]s hotelvirksomhed ved Vestre Landsret dømt til at betale staten knap ni millioner kroner i en sag om momsfusk.

Regeringens 22 ministre - plus et ukendt antal embedsmænd - skal således indlogeres og overnatte på Store Restrup Herregård i Nordjylland, der i følge tinglysningen og selskabsregistret er en del af [Klager] og hustruen [Person A] imperium af godser og herregårdshoteller.

Mens [Klager]s moms sag har kørt ved landsretten, har regeringen og skatteminister Karsten Lauritzen (V) iværksat flere initiativer, der skal styrke kampen mod fusk med moms, afgifter og skatter.

Så sent som ved fremlæggelse af finanslovsforslaget i denne uge understregede regeringen problemet. Fremover vil VLAK forhøje rentesatsen for selskaber med restskat.

S: Det er et rigtigt dårligt sted

Regeringens valg af Store Restrup Herregård og [Klager] som vært for det stort anlagte seminar i næste uge får hård kritik fra Socialdemokratiet.

- Det er rigtig godt, at regeringen kommer ud i yderområderne, men jeg har svært ved at forstå, at man vælger et sted, hvor ejeren har domme for moms- og skatteunddragelse, siger det nordjyske folketingsmedlem [Politiker A] (S).

– Ved at besøge og støtte stedet, så legitimerer regeringen, at det er okay ikke at betale det, man skal, siger det nordjyske folketingsmedlem [Politiker A] (S).

Socialdemokraten mener ikke, at det er regeringens opgave at støtte et så omstridt firma.

– Regeringen slås med at få folk til at betale bøder og skattesystemet til at fungere, og de er kommet til en sand mester i, hvordan man kan undgå at betale til samfundet, siger [Politiker A].

– Hvis Socialdemokratiet besøgte den herregård, så er jeg ikke i tvivl om, at det blev en stor historie. Man skal selvfølgelig kigge på, hvem man besøger og hvor man lægger offentlige kroner. ”

Her er der i artiklen indsat en faktaboks, hvorefter følgende fremgår:

”Bruger meget tid i retten

Her er et udpluk af [Klager]s sager:

Dømt i Vestre Landsret i juli 2018 til at betale 8.627.286 kroner i manglende moms-afregning til statskassen. Dertil sagsomkostninger for 300.000 til Skatteministeriet. Sagen begyndte allerede i 2001. [Klager] kan ikke anke dommen til Højesteret, medmindre Procesbevillingsnævnet giver tilladelse til det.

Dømt i Højesteret (2011) til at betale 150.000 kroner i erstatning til Alfi Zitzmann for at bryde reglerne om god markedsføringsskik ved at importere termokander, der var efterligninger af den originale Alfi-termokande.

Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af ophavsretten til Global-knivserien, jf. ophavsretslovens § 2 ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Bøde på 200.000 kr.

Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i Vestre Landsret (2014) og en bøde på 400.000 kr. for at videresælge knivene, som han ellers også var blevet dømt til at destruere.

[Den 14. september 2018 berigtigede Ekstra Bladet afsnittene vedrørende sagen om Global-knive, hvorfor følgende understreges afsnit nu fremgår af artiklen på ekstrabladet.dk, *Pressenævnet*]:

Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af designfirmaet Rosendahls ophavsret til Global-knivserien jf. ophavsretslovens § 2. ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Dømt til at betale 200.000 kr. i erstatning plus 75.000 kr. i sagsomkostninger til Rosendahl.

Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i Vestre Landsret (2014) i sagen om Global-knivene.

Østre Landsret: Samme år (2014) blev [Klager] i Østre Landsret dømt til at betale yderligere 400.000 kr. i erstatning og vederlag plus 150.000 kr. i sagsomkostninger til Rosendahl for at videresælge knivene, som han ellers var blevet dømt til at destruere.

Dømt i Østre Landsret (2011) til at betale knap 25.000 kr. i erstatning til brudepar, der fik ødelagt deres bryllup som følge af forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød.

Dømt i Vestre Landsret (2011) til at betale Aalborg Kommune 71.000 kr. i en sag om manglende betaling for bortskaffelse af skrald.

Dømt i Vestre Landsret (2009) til at betale 2 mio. kr til Skat i forbindelse med en sag, hvor [Klager] havde overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes. [Den 14. september 2018 berigtigede Ekstra Bladet afsnittet, hvorfor følgende understregne afsnit nu fremgår af artiklen på ekstrabladet.dk, *Pressenævnet*]: Dom i Vestre Landsret i 2009 fastslår, at [Virksomhed 1] - hvor [Klager] var direktør og medejer - skulle have hævet selskabets indkomst med 2,2 millioner kroner i en sag, hvor der var overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes.

Tabt adskillige personaleretlige sager. Ligesom han pt har mindst en verserende sag. Fagbladet 3f lavede tilbage i 2009 en opgørelse om 11 faglige sager, som [Klager] havde tabt eller indgået forlig i. ”

Artiklen fortsætter:

”- Hvis regeringen hylder den danske model, og at enhver svarer sit, så skal man ikke kigge længe for at finde ud af, at det er et rigtig dårligt sted, siger han.

[Klager] afviser at deltage i et interview på grund af en verserende sag. ’Da retten i Aalborg har udstedt navneforbud, har jeg desværre ikke mulighed for at udtale mig til pressen’, skriver han i en mail. Derfor er det ikke muligt at oplyse, om [Klager] har betalt de knap ni millioner momskroner, som han i juli blev dømt til at betale ved landsretten.

Vil ’rundt i landet’—Statsministeriet oplyser pr. mail, ’at regeringen bestræber sig på at komme rundt i landet i forbindelse med regeringsseminarer. —I det konkrete tilfælde har Statsministeriet valgt et sted, der er omfattet af Statens Indkøbs Konferenceaftale. For spørgsmål om konferenceaftalen henvises til Moderniseringsstyrelsen’.

Herefter er der indsat følgende afsnit:

”Præcisering og berigtigelse [Ekstra Bladets kursivering, Pressenævnet]—I Ekstra Bladets artikel af 31. august 2018 ”Skatte-Karsten skal forklare sig om topmøde hos moms-fusker: - Virkelig dårligt signal” fremgik det korrekt i en faktaboks, at [Klager] var dømt for krænkelse af ophavsretten til Global kniv-serien, jf. ophavsretslovens § 2 ved at have importeret knive, der blev vurderet at være efterligninger. Det fremgik af faktaboksen, at [Klager] blev idømt en bøde af Højesteret på kr. 200.000 og at han efterfølgende blev idømt en bøde af Vestre Landsret på kr. 400.000 for at videresælge knivene. Det skulle retteligt have været oplyst, at Højesteret dømte [Klager] til at betale kr. 200.000 i vederlag til Rosendahl A/S og at Østre Landsret dømte [Klager] til at betale vederlag og erstatning på kr. 400.000 til Rosendahl A/S.

Ekstra Bladet beklager unøjagtigheden. Faktaboksen er nu rettet.

Af samme fakta boks fremgår det, at [Klager] i 2009 skulle være blevet dømt til at betale 2 mio. kr. til Skat i forbindelse med en sag, hvor [Klager] havde overført 15 mio. til et selskab i Rumænien, idet de danske skattemyndigheder mente, at der var tale om et lån, der skulle forrentes. Ekstra Bladet præciserer i den forbindelse, at den omhandlede skattesag retteligt angik selskabet [Virksomhed 1], som [Klager] var direktør for og medejer af, og det forhold at skattemyndighederne under henvisning til førnævnte lån forhøjede selskabets skattepligtige indkomst med ca. kr. 2,2 millioner. Også denne oplysning er rettet i faktaboksen. ”

Endelig fremgår følgende faktaboks:

”Slots-herren

[Klager] og hans hustru driver en række slotte og herregårde, som hotel-, kursus og konferencecentre.

Blandt andet: Store Restrup, Vraa Slot, Kokkedal Slot, Hvedholm Slot, Sophiendal Gods og Sauntehus.

Ifølge erhvervsregistret har familiefirmaet en egenkapital på godt 140 millioner kroner. ”

Den 4. september 2018 blev artiklen *”Skatte-Karsten skal forklare sig om topmøde hos moms-fusker: - Virkelig dårligt signal”* bragt på ekstrabladet.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”Socialdemokratiet kræver svar fra regeringen, efter Løkke, Lauritzen og co. i dag holder regeringsseminar hos berygtet momsfusker. ”

Herefter fremgår:

”Mens Skats troværdighed fortsat ligger i laser, holder statsminister Lars Løkke Rasmussen og resten af regeringen i dag seminar hos den berygtede godsejer, [Klager], der så sent som i forrige måned blev dømt til at betale staten knap ni mio. kroner i en stor sag om momsfusk.

Se også: Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker [Sætningen udgør et link til den påklagede artikel ovenfor, *Pressenævnet*]

Og det er et virkelig dårligt signal at sende.

Det mener Socialdemokratiets skatteordfører, [Politiker B].

- Jeg synes, det er et virkelig dårligt signal, som Løkke og regeringen sender ved at lade sig beværte af det, som er beskrevet i jeres avis som en momsfusker. En ejer, som har en lang række skatte- og fagretslige sager på sit CV. Det forstår jeg ikke, at de kan finde på, siger [Politiker B] til Ekstra Bladet.

Socialdemokraten vil nu bede skatteminister Karsten Lauritzen (V) forholde sig til, om han mener, det er et godt signal at sende i forhold til vigtigheden af at have styr på sine skatteforhold.

- Og så vil jeg bede om at få svar på, hvor godt man skal have styr på sine ting for at stå på Moderniseringsstyrelsens liste over udbydere, staten bruger, siger [Politiker B].

[...]

Ekstra Bladet kunne i fredags fortælle, at [Klager], regeringens valg af vært til seminaret, er dømt i et hav af sager. Blandt andet for ulovlig videresalg af kopivarer, utallige personaleretlige konflikter udover momssagen i [Klager]s hotelvirksomhed fra juli i år.

Regeringsseminaret tæller regeringens 27 ministre - plus et ukendt antal embedsmænd, som indlogeres på det pittoreske Store Restrup Herregård i Nordjylland.

Herregårdshotellet er indregistreret hos [Klager] og hustruen [Person A], der har en portefølje af godser og hoteller under sig.

[...]

Ekstra Bladet forsøger at få en kommentar fra Lars Løkke Rasmussen og skatteminister Karsten Lauritzen til dagens regeringsseminar. ”

I artiklen fremgår herefter faktaboksen *”Bruger meget tid i retten”* samt afsnittet *”Præcisering og berigtigelse”* som ligeledes fremgår af den påklagede artikel *”Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker”*.

[Klager] anmodede den 4. og den 7. september 2018 Ekstra Bladet om at berigtige ukorrekte oplysninger i artiklerne og om at få bragt et genmæle. Ekstra Bladet afviste den 13. september 2018 [Klager]s anmodning og indsatte den 14. september 2018 afsnittet *”Præcisering og berigtigelse”* i de påklagede artikler, ligesom faktaboksen *”Bruger meget tid i retten”* blev berigtiget. Der blev den 14. september 2018 endvidere bragt en enslydende berigtigelse i Ekstra Bladets trykte avis. [Klager]s klage over Ekstra Bladets afslag er modtaget i Pressenævnet den 19. september 2018.

1.2 Øvrige oplysninger

1.2.1 Oplysninger fremlagt af Ekstra Bladet

Ekstra Bladet har over for Pressenævnet fremlagt kopi af domme, som er omtalt i de påklagede artikler, samt ældre artikler vedrørende nogle af de af [Klager] påklagede udsagn.

Som det fremgår nedenfor under punkt 2, Parternes synspunkter, har [Klager] anført 21 klagepunkter.

1.2.1.1 Vedrørende klagepunkterne 1, 2, 3, 7 og 12

Af Højesterets dom af 11. maj 2010, som Pressenævnet har modtaget i anonymiseret form, fremgår blandt andet:

”[...]

Højesterets begrundelse og resultat

Påstand 1

[...] Herefter og da det, som A har anført om yderligere fristforlængelse og om aktindsigt, ikke kan føre til et andet resultat, finder Højesteret, at afgørelsen ikke er ugyldig som følge af sagsbehandlingsfejl.

[...]

Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret endvidere, at kravet på forhøjelse af momstilsvaret for 1996 ikke er forældet.

Højesteret tager derfor ikke As påstand 1 til følge.

Påstand 2

Højesteret finder, at fejltyperne 1.1 – 1.4 alle er udtryk for en tilsidesættelse af momslovgivningen [...] og Højesteret finder ikke grundlag for at anse opspaltningen i de fire fejltyper for at hvile på forkerte principper.

Det fremgår af Landsskatterettens afgørelse af 29. april 2005, at sagen for Landsskatteretten udelukkende drejede sig om ugyldighed og om fejltyperne 1.1 – 1.4, idet ToldSkat havde accepteret at genoptage afgørelsen bl.a. for så vidt angår den beløbsmæssige opgørelse af disse fejltyper. Efter genoptagelse har ToldSkat truffet afgørelse herom. Denne afgørelse har været indbragt for Landsskatteretten, der har afsagt kendelse den 22. december 2009. Kendelsen er efter det oplyste indbragt for domstolene. Under den pågældende sag behandles spørgsmål om rettelse af eventuelle fejl ved den momsmæssige behandling af enkelte poster, og Højesteret tager under nærværende sag ikke stilling hertil.

I en situation som den foreliggende, hvor den afgiftspligtige ikke rettidigt og fuldstændigt har afværget risikoen for afgiftstab til statskassen, er det en betingelse for at kunne berigtige en urigtigt faktureret moms, at vedkommende har været i god tro med hensyn til den skete fakturering. Højesteret finder det ikke godtgjort, at A har været i god tro, og allerede derfor har han ikke krav på at kunne berigtige de omhandlede faktureringer.

Herefter tager Højesteret heller ikke As påstand 2 til følge.

Højesteret stadfæster derfor dommen.

[...]"

Af Retten i Aalborgs dom af 30. august 2013, som Pressenævnet har modtaget i anonymiseret form, fremgår blandt andet:

”[...]

Sagens baggrund og parternes påstande

Den 4. oktober 2001 traf Told- og Skatteregionen afgørelse om, at det daværende firma H1x [[Virksomhed 2] ved [Klager], *Pressenævnet*], nu sagsøgeren H1 ved A, skulle betale 9.756.990 kr. i manglende moms og andre afgifter for perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999, idet regionen fandt virksomhedens bogføring og faktureringsprincipper behæftet med fejl. Told- og skatteregionen foretog i den forbindelse en inddeling af fejlene i en række fejltyper, fejltyperne 1.1.-7.3, herunder fejltype 1.1, den fakturerede moms større end den bogførte moms, fejltype 1.2., salgsmoms efterreguleret i nedadgående retning, fejltype 1.3, ydelsen ikke omfattet af vejledning Y99 og fejltype 1.4., ydelsen omfattet af vejledning Y99, men reglerne ikke overholdt.

[...]

Told- og Skatteregionen regulerede efter Landsskatterettens kendelse af 29. april 2005 ved afgørelse af 23. september 2005 den talmæssige opgørelse for fejltyperne 1.1-1.4. med en nedsættelse på i alt 87.640 kr. til 8.738.712 kr. Denne afgørelse blev af H1 ved A indbragt for Landsskatteretten. Under sagens

behandling i Landsskatteretten indstillede skattecentret, at den beløbsmæssige opgørelse blev nedsat yderligere med i alt 194.262 kr. til 8.632.090 kr. Landsskatteretten traf herefter afgørelse i sagen den 22. december 2009, og det er denne afgørelse, som af A er indbragt for retten under denne sag.

[...]

A har over for sagsøgte, Skatteministeriet, nedlagt påstand om, at hans afgiftskrav skal nedsættes til 0 kr., subsidiært, at afgiftskravet skal nedsættes til et andet beløb efter rettens skøn, og mere subsidiært, at Skatteministeriet skal anerkende, at indbetaling af for meget opkrævet moms, jf. fejlkilde 1.1 (kategori B og D) kan undlades, forudsat at A dokumenterer, at beløbet er udbetalt til køberen, jf. herved momslovens § 52, stk. 4, in fine.

Skatteministeriet har over for A's principale og subsidiære påstand nedlagt påstand om frifindelse, dog således, at Skatteministeriet anerkender, at A's momstilsvær for perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999 vedrørende fejltype 1.1 - 1.4 alene skal forhøjes med 8.627.286 kr. Skatteministeriet har over for A's mere subsidiære påstand nedlagt påstand om afvisning, subsidiært om frifindelse.

Under sagens behandling for retten har Skatteministeriet efter indstilling fra Skattecentret anerkendt, at den beløbsmæssige opgørelse på 8.632.090 kr. nedsættes [...] til beløbet på 8.627.286 kr. som anført i Skatteministeriets påstand.

[...]

Rettens begrundelse og afgørelse

[...]

Ud over sagens dokumenter har bevisførelsen alene bestået i en partsforklaring afgivet af A, og der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at fastslå, at der kan ske yderligere nedsættelse af momstilsværet ud over de enkelte poster, der er konstateret af SKAT under sagen, og som er anerkendt af Skatteministeriet.

[...]

Skatteministeriets påstand vedrørende A's principale og subsidiære påstand tages herefter til følge som bestemt nedenfor.

Thikendes forret

Sagsøgte, Skatteministeriet, skal anerkende, at sagsøgeren, A's, momstilsvær for perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999 vedrørende fejltype 1.1 - 1.4. alene skal forhøjes med 8.627.286 kr. I øvrigt frifindes Skatteministeriet for A's principale og subsidiære påstand.

A's mere subsidiære påstand afvises. ”

Af Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018 i sagen [Virksomhed 2] ved [Klager] mod Skatteministeriet fremgår blandt andet:

”[...]

Landsrettens begrundelse og resultat

[...]

Heller ikke efter bevisførelsen for landsretten har [Virksomhed 2] ved [Klager] inden for de rammer, som prøvelsen under denne sag omfatter, påvist eller sandsynliggjort, at der er fejl ved den momsmæssige behandling, der giver grundlag for yderligere rettelser af enkelte poster. [...]

Landsretten stadfæster derfor i det hele byrettens dom [...]"

Af Moderniseringsstyrelsens standard-aftale "*Hotellophold i Danmark*" af 7. juni 2017 fremgår blandt andet:

"Moderniseringsstyrelsen har gennemført et genudbud af standard-hotelaftalen vedrørende hotellophold i Danmark.

[...]

Der er indgået rammekontrakter med følgende leverandører på fire delaftaler:

Delaftale 1 – Nordlig del af Jylland

Tilbudsgiver - Hotel - By

[...]

[Klager] - Store Restrup Slotshotel - Store Restrup

[...]"

Af Moderniseringsstyrelsens rammeaftale "*Konferencefaciliteter*" af 21. marts 2018 fremgår blandt andet:

"Moderniseringsstyrelsen har gennemført et genudbud af rammeaftale vedrørende indkøb af konferencefaciliteter i Danmark (Konferenceaftalen).

[...]

Leverandører

Der er indgået rammeaftaler med følgende tilbudsgivere og konferencesteder [...]

[...]

[Klager] – Store Restrup Slotshotel

[...]"

1.2.1.2 Vedrørende klagepunkterne 6, 19 og 20

Af Pressenævnets kendelse af 20. januar 2010 i sag nr. 2009-6-0917 fremgår blandt andet:

"[...]

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse

[...]

Efter det oplyste lægges det til grund, at klager – enten direkte eller indirekte via anpartsselskaber – er medejer af Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS (opløst)/St. Restrup Herregaard, Kokkedal Slot, Hvedholm Slot og Sophiendal Gods.

Twistighedsnævnet og Arbejdsretten har henholdsvis ved ni kendelser og to domme pålagt selskaberne Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS og Hvedholm Slot betaling til elever. Herudover har Sophiendal Gods ved Twistighedsnævnet indgået to forlig, og St. Restrup Herregaard har indgået et forlig med fagorganisationen RestaurationsBranchensForbund. I de 14 sager skal selskaberne samlet betale 342.313,65 kroner (fejlagtigt anført som 342.562,65 i artiklen). Af dette beløb blev St. Restrup Herregaard og Driftsselskabet Restrup ApS ved Twistighedsnævnets kendelser af 21. januar og 29. juli 2004 pålagt betaling i fire sager. Betalingen i sagerne beløb sig samlet på 168.385,01 kroner.

Pressenævnet finder, at omtalen fejlagtigt kan give indtryk af, at [K] personlig var part i sagerne. Henset til, at klager er medejer og selv været involveret i sagerne, finder nævnet ikke, at oplysningerne er egnede til at påføre klager skade af betydning.

[...]

1.2.1.3 Vedrørende klagepunkterne 5, 13, 14 og 15

Af Højesterets dom af 19. september 2011 i sagen [Klager] mod Rosendahl A/S fremgår blandt andet:

”[...]

Højesterets begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at Global-knivene er ophavsretligt beskyttet som brugskunst i medfør af ophavsretslovens § 1.

[...]

Efter bevisførelsen, herunder syns- og skønsmandens erklæringer, lægger Højesteret til grund, at Royal-knivene er frembragt ved en efterligning af Global-knivene uden selvstændig indsats, at Royal-knivenes design efter en helhedsvurdering har en betydelig lighed med Global-knivene, som ikke blot er funktionelt begrundet, og at knivene er forvekslelige.

Højesteret finder herefter, at Royal-knivenes design ikke indebærer en tilstrækkelig frigørelse fra det særegne ved Global-knivenes udformning, men må anses som en meget nærgående efterligning.

Højesteret lægger efter bevisførelsen til grund, at [Klager], der bl.a. drev virksomhed ved handel med isenkramvarer, har importeret Royal-knivene med henblik på afsætning her i landet. Der er herved sket en krænkelse af ophavsretten til Global-knivene, jf. ophavsretslovens § 2.

Ud fra et skøn over, hvad [Klager] kunne have solgt de 8.796 Royal-knive for, tiltræder Højesteret, at vederlaget til Rosendahl i medfør af ophavsretslovens § 83 er fastsat til 200.000 kr.

[...]

Thi kendes for ret:

Sø- og Handelsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal [Klager] betale 75.000 kr. til Rosendahl A/S.

[...]"

Af Højesterets dom af 12. oktober 2011 i sagen [Klager] mod Alfi Zitzmann fremgår blandt andet:

"[...]

Påstande

[...]

Alfi Zitzmann har gentaget sin påstand nr. 4 om betaling af 950.000 kr. [...]

[...]

Højesterets begrundelse og resultat

[Klager] [...] har for Højesteret særlig gjort gældende, at de omhandlede termokander produceret af Alfi Zitzmann [...] ikke er ophavsretligt beskyttede [...] Som det fremgår af det følgende, finder Højesteret det ufornuddent at tage stilling til disse spørgsmål.

Efter skønsmandens udtalelser finder Højesteret det utvivlsomt, at Alfi-kanderne har et sådant særpræg, at de er beskyttede mod efterligning efter markedsføringslovens § 1, og at de termokander betegnet med numrene 5090, 5091, 5092, 5093 og 5094, som [Virksomhed 2] importerede fra Kina, er forvekslelige med Alfi-kanderne, idet kanderne 5090, 5091 og 5092 på det nærmeste er slaviske efterligninger af Alfi-kanderne Juwel og Juwel Tee, mens kanderne 5093 og 5094 må betegnes som en meget nærgående efterligning af navnlig Alfi-kanden Smaragd. Ligheden mellem termokanderne er af en sådan karakter, at det er ubetænkeligt at lægge til grund, at den er bevidst og tilstræbt. Højesteret finder det også ubetænkeligt at lægge til grund, at [Virksomhed 2] ved [Klager] ved købet var bekendt med Alfi-kanderne og med, at der var tale om en efterligning af disse.

[Virksomhed 2] ved [Klager] har derfor på ansvarspådragende måde overtrådt markedsføringslovens § 1 ved importen og salget af de omhandlede termokander.

[...]

Som anført af Sø- og Handelsretten må det antages, at [Virksomhed 2]s termokander i betydeligt omfang har fortrængt Alfi-kanderne. På denne baggrund og efter det oplyste dels om antallet af kander, der er solgt af [Virksomhed 2], herunder til [Klager]s egne virksomheder, dels om Alfi Zitzmanns priser ved salg til den danske mellemhandler, finder Højesteret, at Alfi Zitzmanns afsætningstab efter et forsigtigt skøn kan ansættes til 100.000 kr. Det bemærkes herved, at det må komme Alfi Zitzmann til skade, at selskabet heller ikke for Højesteret har oplyst størrelsen af sit dækningsbidrag.

[...]

Højesteret finder, at Alfi Zitzmann tillige har krav på erstatning for markedsforstyrrelse. Denne erstatning fastsættes skønsmæssigt til 50.000 kr., således at den samlede erstatning herefter udgør 150.000 kr.

[...]"

Af artiklen "[Klager] igen dømt i sag om knive" bragt på fyens.dk den 30. september 2014 fremgår blandt andet:

”[...]

Godsejeren og forretningsmanden [Klager] er tirsdag igen blevet dømt i en sag om import af et stort parti kopivarer fra Kina.

Østre Landsret fastslår i dommen, at [Klager] har ignoreret en tidligere afgørelse fra Højesteret om, at han skulle destruere de godt 8000 falske Global-knive.

I stedet har godsejeren videresolgt varerne, fremgår det af afgørelsen – og dermed har han for anden gang i forløbet krænket selskabet Rosendahls rettigheder.

Derfor skal han nu betale 400.000 kroner i erstatning og vederlag til Rosendahl, ligesom han skal betale sagsomkostninger på 150.000 kroner.

[...]

Det hele begyndte i 2005, da en container med de falske Global-knive blev åbnet af toldere i Aarhus.

[...]

Efter et langvarigt opgør i fogedretten, Sø- og Handelsretten og i Højesteret blev det fastslået, at [Klager] havde krænket Rosendahls ophavsret ved at importere kopivarerne.

Landets øverste domstol pålagde også [Klager] at sørge for, at kopierne blev destrueret.

Imidlertid fik Rosendahl mistanke om, at det ikke var sket, og derfor blev der anlagt en ny retssag. I den forbindelse har [Klager] blandt andet hævdet, at han ikke har haft noget med borttransport af knivene at gøre.

Men de tre dommere skriver tirsdag, at hans forklaring ikke kan tillægges nogen betydning. Tværtimod har han med vilje igen krænket Rosendahls rettigheder, hedder det.

[...]”

Af Vestre Landsrets dom af 19. december 2014 i sagen Anklagemyndigheden mod [Klager] fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Supplerende oplysninger

Ved Østre Landsrets dom af 30. september 2014 er tiltalte dømt til at anerkende at have været uberettiget til at have videresolgt og/eller tilgængeliggjort for offentligheden på anden vis knivsæt benævnt R- - - C- - -, som er omfattet af Højesterets dom af 19. september 2011 [...], og til at betale vederlag og erstatning på 400.000 kr. til Rosendahl A/S.

[...]

Landsrettens begrundelse og resultat

Skylsspørgsmålet:

Tiltalte har i responsum af 2. oktober 2007 omtalt knivene som R- - - C- - - knive. Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, herunder

navnlig de afgivne vidneforklaringer, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af ophavsretsloven som sket. Ved forsætsbedømmelsen har landsretten navnlig lagt vægt på, at knivene fremtræder som en meget nærgående efterligning af Global knivene.

Efter en samlet vurdering af karakteren og omfanget af ophavretskrænkelsen, der må anses for at være begået med henblik på at skaffe sig en betydelig uberettiget vinding, finder landsretten, at der foreligger særligt skærpende omstændigheder, og tiltalte findes derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 299 b, stk. 1, nr. 1.

Strafudmåling og konfiskation:

Der er nu forløbet mere end 9 år, siden forholdet blev begået og anmeldt til politiet, og der blev indgivet anklageskrift til byretten den 14. november 2008.

Landsretten finder, at sagsbehandlingstiden i så væsentligt omfang har oversteget det rimelige, at tiltalte bør kompenseres herfor. Dette gælder, selv om der ikke måtte foreligge en krænkelse af EMRK artikel 6, stk. 1.

Straffen findes herefter i medfør af straffelovens § 299 b, stk. 1, nr. 1, passende at kunne fastsættes til fængsel i 4 måneder, der gøres betinget på de vilkår, som er fastsat nedenfor.

Landsretten finder, at betingelserne for konfiskation af det beslaglagte knivsæt indpakket i sort klæde, bestående af 9 dele, er opfyldt, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Det er uvist, hvor de øvrige knive nu befinder sig. På den baggrund og under hensyn til udfaldet af de civile sager er der ikke grundlag for at træffe bestemmelse om konfiskation i videre omfang.

På baggrund af det anførte om sagsbehandlingstiden finder landsretten, at statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter. ”

1.2.1.4 Vedrørende klagepunkt 16

Af Retten i Odenses dom af 27. september 2010 i sagen [Virksomhed 1], Hvedholm Slot, mod [Person B] fremgår blandt andet:

”[...]

Sagsøgte har påstået stadfæstelse af Ankenævnet for hotel, restaurant og turismes afgørelse af 13. januar 2010, hvorved nævnet bestemte, at sagsøgeren skulle betale 13.500 kr. samt gebyr på 150 kr. til sagsøgte og 1.827 kr. i sagsomkostninger til nævnet.

Sagen drejer sig om, hvorvidt der var mangler ved sagsøgtes bryllupsarrangement hos sagsøgeren.

[...]

Sagens nærmere omstændigheder

[...]

[...] hvorefter sagsøgte den 27. august 2009 klagede til Ankenævnet for hotel, restaurant og turisme, som traf afgørelse i sagen den 13. januar 2010, og herunder blandt andet bemærkede følgende:

”...

Nævnet finder, at der har været mangler ved arrangementet.

[...]

Under hensyn til manglernes karakter og omfang findes afslaget passende, taget de samlede forhold i betragtning, at kunne fastsættes til kr. 13.500, svarende til ca. 15 % af den betalte pris for arrangementet.

[...]

Rettens begrundelse og resultat.

Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at bryllupsarrangementet fra start til slut bar præg af, at sagsøgeren ikke havde sørget for tilstrækkelig og kompetent bemanning på Hvedholm Slot i forhold til de arrangementer, som skulle afholdes, og det antal gæster, som kom.

Der var således ikke sørget for flagning, for tilstrækkeligt personale i receptionen, for tilstrækkelig skiltning, for at bordopstilling og –plan blev fulgt eller for tilstrækkeligt og kompetent personale under middagen, ligesom kvaliteten/udskæringen af kødet ikke levede op til det med rette forventede.

[...]

Det er derfor bevist, at der var mangler ved arrangementet, som berettiger sagsøgte til et afslag, der i overensstemmelse med ankenævnets vurdering skønsmæssigt fastsættes til 13.500 kr.

[...]

Thi kendes for ret:

Ankenævnet for hotel, restaurant og turismes afgørelse af 13. januar 2010, stadfæstes, således at sagsøgeren, [Virksomhed 1], inden 14 dage fra denne doms afsigelse skal betale 13.500 kr. samt gebyr på 150 kr. til sagsøgte, [Person B], og 1.827 kr. i sagsomkostninger til nævnet.

Inden samme frist skal sagsøgeren, [Virksomhed 1], betale sagens omkostninger til sagsøgte, [Person B], med 6.570 kr.”

Østre Landsret traf den 17. december 2010 afgørelse i ankesagen [Virksomhed 1] mod [Person B]. Af dommen fremgår blandt andet:

”[...]

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, og da det, der er anført for landsretten ikke kan føre til andet resultat, stadfæster landsretten dommen.

[Virksomhed 1] skal betale sagsomkostninger for landsretten til [Person B] med 3.000 kr., inkl. moms. [...]”

Af artiklen ”*Brudepar får erstatning*”, bragt på fyens.dk den 11. januar 2011, fremgår følgende underrubrik:

”Slotsdirektør [Klager] har betalt de penge, retten har dømt ham til, efter bryllup, hvor alt gik galt. ”

Herefter fremgår blandt andet:

”[...]

Forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød er det brudeparret husker fra deres bryllupsdag på Hvedholm Slotshotel den 1. juli 2009. Men det er ikke kun brudeparret, der har følt sig uretfærdigt behandlet i sagen.

- Hvedholm har blot forsvaret sig mod overgrebet, siger hoteldirektøren [Klager] og fortsætter.
- Fremover vil vi sikre os, at gæsterne overholder tidsplanen, siger han. ”

1.2.1.5 Vedrørende klagepunkt 17

Af artiklen ”[Klager] må tage skraldet for affaldet”, bragt i Nordjyske Stiftstidende den 12. oktober 2011, fremgår blandt andet:

”[...] Den nordjyske gods- og hotelejer [Klager], der efterhånden må betegnes som stamkunde i de danske retssale, må selv betale for skraldet, efter han har tabt endnu et slag mod myndighederne. Vestre Landsret har således frifundet Aalborg Kommunes renovationsvæsen for fejl i vurderingen af antallet af skraldespande hos [Klager]s hotel- og konferencecenter på Store Restrup.

Som en følge af den dom skal [Person A] og [Klager] betale Aalborg Kommune 71.000 kroner for tømning af skraldespande og affaldscontainere fra 2005 og frem, ligesom parret skal af med 47.000 kroner i sagsomkostninger.

[...]

[Klager] protesterede og ville ikke betale for alle de tildelte containere. Han mente, at kommunen kun kunne kræve penge for det affald, der rent faktisk blev afhentet og ikke i forhold til antal tildelte sække m.v.

I januar 2008 bøjede kommunen sig og satte tildelingen ned, men mente dog fortsat, at [Klager] hæftede for de regninger han ikke havde betalt, nemlig de 71.000 kr.

Omvendt mente [Klager], at kommunen havde opkrævet for meget fra 2005 til 2008, og krævede 21.000 kroner tilbage. Han klagede til Statsforvaltningen, der dog gav kommunen medhold i, at man havde foretaget et korrekt skøn over affaldsmængderne.

Derefter anlagde han sag for at få de 21.000 kroner tilbage, mens kommunen rejste krav om de 71.000 kr., som han ikke har betalt. Både byret og landsret er enig med Aalborg Kommune, og dømmer ham til at betale de 71.667 kroner plus renter. ”

1.2.1.6 Vedrørende klagepunkt 18

Af byretsdom af 9. december 2008, som Pressenævnet har modtaget i anonymiseret form, fremgår blandt andet:

”Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren, H1 ApS [[Virksomhed 1], *Pressenævnet*], skal beskattes af en beregnet renteindtægt af lån ydet til et med sagsøger interesseforbundet selskab, jf. ligningslovens § 2.

[...]

I den nævnte kendelse fra Landsskatteretten hedder det blandt andet

"...

Klagen skyldes, at selskabet er anset for at have udlånt midler til koncernforbundet selskab i Rumænien uden forrentning.

[...]

Generelle oplysninger

A og B ejede i de omhandlede indkomsår hver 50 pct. af H1 A/S (herefter selskabet).

[...]

Sagens oplysninger

Af aftale dateret 1. marts 1999 mellem selskabet og H2 SA fremgår

”Aftale om produktion af vin

Mellem H1 A/S, Danmark og H2 SA, Rumænien.

[...]

Aftalen er underskrevet af A for begge parter.

[...]

Parternes synspunkter

[...]

Sagsøgte har til støtte for sin frifindelsespåstand ifølge sit påstandsdokument blandt andet gjort gældende:

[...]

Lånet

Sagsøgeren har stillet et beløb på kr. 15.861.292,- til rådighed for H2 SA (bilag A, side 6). At der er tale om et lån fremgår af sagsøgerens egne regnskaber, jf. bilagene C, D og E, hvor finansieringen af H2 SA er oplyst under punktet "Tilgodehavender" (note 5, side 10), og opgivet som "Udlån H2, Rumænien", (note 12, side 16).

[...]

Rettens begrundelse og afgørelse

Det kan som ubestridt lægges til grund, at sagsøger og H2 S. A. er interesseforbundne parter omfattet af ligningslovens § 2 - for 2000-2002 § 2, stk. 2, jf. § 16 H.

Ifølge sagsøgers regnskaber var beløbene stillet til rådighed for H2 som lån. Sagsøgers virksomhed omfatter ikke import og handel med vin, og sagsøger har ikke fået leveret vin. Der er heller ikke påvist nogen sammenhæng mellem overførslerne af de betydelige beløb over længere tid og indkøb af vin. Herefter tiltrædes det, at det er lagt til grund, at der er tale om usikret lån til finansiering af H2's drift og ikke forudbetaling for køb af vin.

Retten kan endvidere tiltræde, at rentefriheden ikke er forretningsmæssigt begrundet, idet det ikke kan antages at en långiver uafhængig af H2 ville have aftalt et sådant vilkår. Herefter er der med rette foretaget en rentekorrektion efter ligningslovens § 2.

[...]"

Af Vestre Landsrets ankedom af 9. september 2009, som Pressenævnet ligeledes har modtaget i anonymiseret form, fremgår blandt andet:

"[...]

Påstande

For landsretten har appellant, H1 ApS, påstået indstævnte, Skatteministeriet, tilpligtet at anerkende, at der ikke er grundlag for at forhøje appellantens skattepligtige indkomster for indkomståret 2000 med 496.185,98 kr. for 2001 med 692.813,02 kr. og for 2002 med 1.004.663,25 kr., subsidiært at forhøjelserne alene skal ske med mindre beløb. Mest subsidiært har appellant påstået sagen hjemvist til fornyet behandling ved skattemyndighederne.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse [...]

[...]

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det med samme begrundelse, som byretten har anført, at de omhandlede pengeoverførsler fra appellant må anses for et usikret lån til finansiering af H2 SA's drift.

Efter bevisførelsen, herunder indholdet af aftalen af 1. marts 1999 mellem appellant og H2 SA, tiltrædes det endvidere, at det er lagt til grund, at appellantens betalinger ikke skulle forrentes. Det lægges dernæst til grund, at en væsentlig del af betalingerne, som ifølge aftale skulle have været tilgået H2 SA, blev betalt til appellantens datterselskab, H5 S. R. L., men de nærmere vilkår for disse betalinger er ikke oplyst. Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at rentefriheden ikke har været forretningsmæssigt begrundet, og at skattemyndighederne har været berettiget til at foretage en rentekorrektion efter ligningslovens § 2.

[...]

Thikendesforret

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at appellant H1 ApS' indkomster forhøjes for 2000 med 496.185,98 kr., for 2001 med 692.813,02 kr. og for 2002 med 1.004.663,25 kr.

Appellant skal betale sagens omkostninger for landsretten til indstævnte, Skatteministeriet, med 55.000 kr.

[...]"

1.2.2 Oplysninger fra CVR-registret

1.2.2.1 [Virksomhed med navnet "Klager"]

Af CVR-udskrift af 19. marts 2019 fremgår blandt andet følgende:

"[...]

Adresse: [Vejnavn og husnummer]

Postnummer og by: [Postnummer og by]

Startdato: 28.02.1977

Virksomhedsform: Enkeltmandsvirksomhed

[...]

Tegningsregel, personkreds og revisor

Fuldt ansvarlig deltager: [Klager]

[...]

P-enheder

[...]

Navn: St. Restrup herregaard

[...]

Adresse: [Vejnavn og husnummer]

Postnummer og by: [Postnummer og by]

[...]"

1.2.2.2 [Virksomhed 1]

Af CVR-udskrift af 19. marts 2019 fremgår blandt andet følgende:

"[...]

Formål: Selskabets formål er at drive handels-, industri-, håndværks, landbrugs- og hotel og restaurationsvirksomhed samt at eje og udleje fast ejendom.

Binavne: Danske Slotshoteller ApS, Manorhouse ApS, [VIRKSOMHED 2] ApS, Sauntehus Slotshotel ApS, Vraa Slotshotel ApS

[...]

Tegningsregel, personkreds og revisor

Tegningsregel: Selskabet tegnes af to direktører i forening

Direktion: (Direktør) [Klager] [...], [Person A]

[...]

Ejerforhold

Legale Ejere: [Person C] [...] Ejerandel: 20-24,99 % [...] Ændringsdato: 24.09.2006, Danske Slotte F. M. B. A c/o [Person A] [...] Ejerandel: 20-24,99 % [...] Ændringsdato: 30.11.2016, [Person D] [...] Ejerandel 20-24,99 % [...] Ændringsdato: 24.09.2006, [Klager] [...] Ejerandel 10-14,99 % [...] Ændringsdato: 24.06.2006, [Person A] [...] Ejerandel: 10-14,99 % [...] Ændringsdato: 24.09.2006

Reelle Ejere: Virksomheden har ikke reelle ejere, og ledelsen er indsat som reelle ejere.

[...]

Registreringshistorik

[...]

27.06.2011 Ændring i personkreds, Øvrige ændringer

[...]

Direktion:

Udtrådt af direktionen:

[Klager], den 26.06.2011

Indtrådt i direktionen:

Fru [Person A], den 26.06.2011.

[...]

23.11.2005 Øvrige ændringer, Ændring i personkreds, Omdannelse af selskaber

[...]

Direktion:

[Klager]

Selskabet tegnes af en direktør alene eller af den samlede bestyrelse.

[...]"

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har anført, at Ekstra Bladet i artiklen "*Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker*" har bragt 21 falske anklager, hvorpå 15 falske anklager delvist gentages i artiklen "*Skatte-Karsten skal forklare sig om topmøde hos moms-fusker: - Virkelig dårligt signal*".

[Klager] har henvist til følgende 21 udsagn:

1) *"Løkke holdt topmøde hos berygtet momsfusker"*

[Klager] har anført, at han aldrig er blevet dømt i moms- eller skattesager, hvorfor det er i strid med god presseskik at kalde ham "momsfusker". De omtalte retsafgørelser er sager, der blev anlagt enten af [Klager] eller af selskaber, han har repræsenteret, og alle sagerne drejede sig om, at [Klager]/selskabet havde sagsøgt Skatteministeriet for at få for meget betalt moms og skat tilbagebetalt. At ministeriet blev frifundet, er ikke det samme som, at [Klager] blev dømt. Ekstra Bladet har under Pressenævns sagen henvist til Højesterets dom af 11. maj 2010, Retten i Aalborgs dom af 30. august 2013 og Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018. De tre domme vedrører samme sag. Højesteret behandlede formalia om forældelse, korrektionsadgang og hæftelse. By- og landsret behandlede materien, der frifandt SKAT, hvilket vil sige Landsskatteretten. Denne havde på væsentlige punkter omgjort SKATs afgørelse, hvilket har ført til en meget stor reduktion af forhøjelsen.

Med Ekstra Bladets formulering får læseren det indtryk, at [Klager] har foretaget sig noget forkert, hvilket ikke er tilfældet, da han ikke er straffet efter momsloven. Det er strafbart for Ekstra Bladet uberettiget at have beskyldt [Klager] for at have begået noget strafbart.

I forbindelse med Pressenævns sagen har [Klager] fastholdt, at artiklerne indeholder beskyldninger om, at han har foretaget noget strafbart, da den sproglige forståelse af betegnelsen "momsfusk" er, at man har overtrådt momsloven. Da [Klager] ikke er dømt efter moms- eller skattelovgivningen, er dette en krænkende og falsk anklage. Dette understreges af, at Ekstra Bladet i overskriften forstærker, at [Klager] skulle være "berygnet".

At kalde [Klager] "berygnet" skulle alene være på grund af Ekstra Bladets falske anklager, og udsagnet, som ses alene at være opfundet for at kunne sælge aviser, er således i strid med god presseskik.

2) *"Godsejer dømt til at betale staten ni millioner kr. i juli. Nu belønner Løkkeregeringen ham med stort regeringsseminar og besøg fra 22 ministre."*

Det er ikke korrekt, at [Klager] blev dømt til at betale ni millioner kr. i juli 2018. Endvidere kan regeringsseminaret, som skulle afholdes på en anden mands virksomhed, ikke betegnes som en belønning. Hertil har [Klager] bemærket, at han ikke driver hotel.

3) *"der i juli blev dømt i en stor sag om momsfusk for knap ni mio. kr."*

[Klager] har henvist til sine bemærkninger vedrørende klagepunkt 1 og 2 og anført, at han ikke blev dømt til at betale noget samt, at SKAT betalte omkostningerne efter reglerne om omkostningsgodtgørelse. Sagen drejede sig ikke om noget ulovligt men om anvendelse af gældende regler. Hertil bemærkes, at Ekstra Bladet i sin berigtigelse af 14. september 2018 gentog sin anklage om, at [Klager] er "momsfusker".

4) *"der er dømt i et hav af sager"*

[Klager] er ikke dømt i et hav af sager, og udsagnet er krænkende. Det er korrekt, at [Klager] modtog én dom for en påstået krænkelse af ophavsrettigheder i 2005, hvor staten blev pålagt at betale sagens omkostninger, og hvor der ikke blev udstedt en bøde. Ekstra Bladet burde have skrevet, at [Klager] vandt sagen, da dette må betegnes som mest korrekt grundet rettens beslutning om omkostningsfordeling. Da

denne dom er den eneste, der kan være tale om, er artiklens udsagn ikke korrekt, idet det samtidig bemærkes, at sandheden er, at langt hovedparten af de sager, [Klager] har været involveret i, er blevet vundet.

5) *"Blandt andet for ulovlig videresalg af kopivarer"*.

Udsagnet er ukorrekt og krænkende, da [Klager] aldrig har solgt kopivarer og ikke er dømt herfor. De to domme fra Højesteret omhandlede et erstatningsbeløb på 15 % af Alfi Zitzmanns påstand for markedsføringsforstyrrelse, mens Højesteret ikke mente, at der var sket en overtrædelse af ophavsretsloven. [Klager] blev ikke dømt for at videresælge kaffekander, hvilket ikke var retsstridigt, blot det ikke forstyrrede tyskernes markedsføring. Sagen mod Global drejede sig ikke om salg, da varen var i transit og ikke indført i Danmark, og det i retten udmålte vederlag blev beregnet ud fra, hvad der kunne have været solgt.

6) *"utallige personaleretlige konflikter"*.

Der er ikke grundlag for ordet "utallige". [Klager] har ikke haft ansatte i 20 år, men han havde i forrige årtusinde en sag om pension, der skyldes, at retspraksis blev ændret inden forældelsesfristen. [Klager] var ikke part i den omtalte sag, hvorfor udsagnet ikke er korrekt. Endvidere legitimerer den tidligere Pressenævns sag ikke anklagen om, at [Klager] har haft en række personalesager, da nævnet oplyste, at [Klager] ikke havde været personligt involveret i de nævnte sager. Hertil kommer, at det er det i strid med god presseskik, at det ikke nævnes i artiklen, at [Klager] i sager mod fratrådte medarbejdere, hvor han har repræsenteret arbejdsgiveren, i langt de fleste tilfælde har vundet.

7) *"og så sent som i juli måned i år blev den omstridte godsejer [Klager]s hotelvirksomhed ved Vestre Landsret dømt til at betale staten knap ni millioner kroner i en sag om momsfusks."*

[Klager] har henvist til sine bemærkninger vedrørende klagepunkt 1 og anført, at der er tale om en gentagelse af en strafbar injurie.

8) *"hvor ejeren har domme for moms- og skatteunddragelse, siger det nordjyske folketingsmedlem [Politiker A] (S)"*

[Klager] er hverken dømt for moms- eller skatteunddragelse.

9) *"Ved at besøge og støtte stedet, så legitimerer regeringen, at det er okay ikke at betale det, man skal, siger det nordjyske folketingsmedlem, [Politiker A] (S)"*

Udsagnet er krænkende og går ud over tredjemand, da [Klager] ikke driver hotel på Store Restrup.

10) *"Socialdemokraten mener ikke, at det er regeringens opgave at støtte et så omstridt firma."*

[Klager] driver ikke et omstridt firma. Ifølge CVR er hans virksomhed stiftet i 1977, det arbejder med vinimport og landbrug, og det er velrenommeret.

11) *"[...] og de er kommet til en sand mester i, hvordan man kan undgå at betale til samfundet, siger [Politiker A]."*

[Klager] har afvist, at han er en sand mester i at undlade at betale skat. Tværtimod betales to cifrede millionbeløb til samfundet årligt. Udsagnet er injurierende, og Ekstra Bladet er ikke berettiget til at bringe denne falske anklage fra tredjemand.

12) *"Dømt i Vestre Landsret i juli 2018 til at betale 8.672.286 kroner i manglende moms-afregning til statskassen. Dertil sagsomkostninger for 300.000 til Skatteministeriet. "*

Artiklens udlægning er ikke korrekt, da dommen, der ikke er endelig, gik ud på, at staten blev frifundet. Hertil kommer, at [Klager] ikke blev dømt til at betale andet end sagsomkostninger.

13) *"Dømt i Højesteret (2011) til at betale 150.000 kr. i erstatning til Alfi Zitzmann for at bryde reglerne om god markedsføringskik ved at importere termokander, der var efterligninger af den originale Alfi-termokande. "*

Udsagnet er ikke korrekt, da [Klager] tværtimod vandt sagen. Det fremgår af Højesterets dom, at retten skulle tage stilling til Alfi Zitzmanns krav om 950.000 kr. i erstatning for overtrædelse af både ophavsretsloven og markedsføringsloven. Retten fandt, at Alfi-kanden ikke nød ophavsretlig beskyttelse, hvorfor det ikke var forkert at importere kanderne. Retten udmålte et vederlag på 150.000 kr. for markedsføringsforstyrrelse svarende til 15 % af modpartens påstand. Dommen var derved en sejr i forhold til ophavsretsloven, og det er i strid med god presseskik at omtale denne overvejende vundne sag som, at [Klager] har tabt utallige sager.

14) *"Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af ophavsretten til Global-knivserien, jf. ophavsretslovens § 2, ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Bøde på 200.000 kr. "*

[Klager] har anført, at det ikke er korrekt, at han er blevet idømt en bøde vedrørende knive. Udsagnet er efterfølgende berigtiget af Ekstra Bladet.

15) *"Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i Vestre Landsret (2014) og en bøde på 400.000 kr. for at videresælge knivene, som han ellers også var blevet dømt til at destruere. "*

Vestre Landsret dømte ikke [Klager] til at betale en bøde. Tværtimod blev staten pålagt at betale sagens omkostninger, hvilket viser, at sagen blev vundet.

16) *"Dømt i Østre Landsret (2011) til at betale knap 25.000 kr. i erstatning til brudepar, der fik ødelagt deres bryllup som følge af forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød. "*

[Klager] var ikke part i den omtalte sag, han har ikke været hoteldirektør på Hvedholm Slot eller haft noget med afholdelsen af de omtalte arrangementer at gøre, og han er ikke blevet dømt til at betale 25.000 kr. til et brudepar. Hertil kommer, at retten ikke udtalte sig om betjeningen eller madens kvalitet, og det fremgår ikke af dommen fra Retten i Odense, at der blev serveret dårligt kød men blot, at kunden havde uindfrie forventninger. Det er derfor krænkende, at Ekstra Bladet har opfundet en anklage om dårlig mad. Sagen drejede sig i øvrigt heller ikke om, at brudeparret ikke ville betale en regning. Det lader til, at Ekstra Bladet mener, at en henvisning til bladet selv samt andre ukorrekte artikler i andre medier er dokumentation for den ukorrekte påstand. [Klager]s tidligere udtalelser i sagen kan i øvrigt ikke tillægges noget som helst.

17) *"Dømt i Vestre Landsret (2011) til at betale Aalborg Kommune 71.000 kr. i en sag om manglende betaling for bortskaffelse af skrald. "*

Artiklens omtale af renovationssagen er misvisende. Sagen drejede sig om et kommunalt påbud om afhentning af større mængder renovation, end der efter indføring af affaldssortering var til stede. [Klager] nægtede at betale for tømning af tomme skraldespande, idet han kun ville betale for den afhentede mængde. Sagen blev forliget ved, at afhentningen blev nedsat til den faktiske mængde i overensstemmelse med [Klager]s påstand i retten. Det fremgår således også af artiklen *"[Klager] må tage skraldet for affaldet"* bragt den 12. oktober 2011 i Nordjyske Stiftstidende, at kommunen gav [Klager] medhold i sit anbringende, og at han derved vandt sagen.

18) *"Dømt i Vestre Landsret (2009) til at betale 2 mio. kr. i skat i forbindelse med en sag, hvor [Klager] havde overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes. "*

[Klager] var ikke part i sagen, og udsagnet kan give indtryk af, at han er blevet dømt i en skattesag, hvilket ikke er tilfældet. Det selskab, der blev dømt til at betale skat af ikke modtagne renter af investeringer i vinproduktion, havde sambeskatning med det rumænske selskab og kunne derfor trække renterne fra i sambeskatningen. De danske skattemyndigheder fik kun sagsomkostninger ud af sagen, hvorfor skattemyndighederne reelt tabte sagen.

19) *"Tabt adskillige personaleretlige sager. Ligesom han pt har mindst en verserende sag. "*

Udsagnet er ikke korrekt, og anklagen herom er krænkende og ubegrundet.

20) *"Fagbladet 3f lavede tilbage i 2009 en opgørelse om 11 faglige sager, som [Klager] havde tabt eller indgået forlig i. "*

[Klager] var ikke part i de omtalte sager, og Ekstra Bladet har ikke dokumenteret det modsatte. Hertil kommer, at tvister, der forliges, næppe kan opregnes som konflikter.

21) *"- Hvis regeringen hylder den danske model, og at enhver skal svare sit, så skal man ikke kigge længe for at finde ud af, at det er et rigtig dårligt sted, siger han. "*

Det er injurierende og ikke korrekt at betegne St. Restrup som et dårligt sted, da det netop har vundet udbud ved Moderniseringsstyrelsen som det bedste kursussted til prisen.

Genmæle

[Klager] har anmodet om genmæle over for ovenstående udsagn.

2.2 Ekstra Bladets synspunkter

God presseskik

Ekstra Bladet har anført, at de påklagede artikler har været baseret på en grundig og sædvanlig journalistisk research, og at Ekstra Bladet har haft fuld dokumentation for samtlige de påklagede udsagn. En væsentlig del af klagepunkterne vedrører Ekstra Bladets gengivelse af citater og kritiske vurderinger

(value judgments) fra tredjemænd, herunder politikere, som har udtalt sig kritisk som led i en offentlig debat. Endvidere vedrører klagen i vid udstrækning Ekstra Bladets helt berettigede "value judgments".

Ekstra Bladet har i relation til de af [Klager] fremsatte klagepunkter anført følgende:

ad 1) *"Løkke holdt topmøde hos berygtet momsfusker"*

Ekstra Bladet har henvist til Højesterets dom af 11. maj 2010, Københavns Byrets [Rettelig Retten i Aalborg, *Pressenævnet*] dom af 30. august 2013 og Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018 og anført, at dommene taler for sig selv, hvorfor betegnelsen "momsfusker" på baggrund af de anførte domme er fuldstændig korrekt og berettiget. Udtrykket "momsfusker" er blot udtryk for Ekstra Bladets - fuldstændigt berettigede – kritiske vurdering af sagen på baggrund af de anførte domme. I øvrigt fremgår det ikke af artiklen, at [Klager] skulle være blevet straffet for overtrædelse af momsloven.

Med baggrund i de talrige sager, som [Klager] har været involveret i, og som har været omtalt i en række medier, er det en helt berettiget og korrekt vurdering at kalde [Klager] "berygnet".

ad 2) *"Godsejer dømt til at betale staten ni millioner kr. i juli. Nu belønner Løkkeregeringen ham [...]"*

Ekstra Bladet har henvist til det under klagepunkt 1 anførte og tilføjet, at det fremgår af byrettens dom af 30. august 2013, som Vestre Landsret efterfølgende har stadfæstet, at retten forhøjede [Klager]s momstilsvær med 8.627.286 kr. og pålagde [Klager] at betale sagsomkostninger med 200.000 kr. for byretten og 300.000 kr. for landsretten. Udsagnet er derfor fuldstændig korrekt og berettiget.

Om udsagnet *"Nu belønner Løkkeregeringen ham [...]"* har Ekstra Bladet bemærket, at Moderniseringsstyrelsen ifølge standard-hotelaftalen "Hotelophold i Danmark" har indgået faste aftaler med "[Klager] – Store Restrup Slotshotel". Dette hotel blev benyttet i forbindelse med afholdelsen af et regeringsseminar.

Ifølge tinglysning.dk ejer [Klager] sammen med sin hustru herregården Store Restrup. Udsagnet er således korrekt og udtrykket "belønner" er Ekstra Bladets kritiske vurdering af den kendsgerning, at [Klager] har indgået aftaler med Moderniseringsstyrelsen, og at hans hotel blev anvendt i forbindelse med afholdelsen af det i artiklen nævnte regeringsseminar. Dette forhold har også, som det fremgår af den påklagede artikel, givet anledning til politisk kritik.

Ad 3) *"der i juli blev dømt i en stor sag om momsfusk for knap ni mio. kr."*

Ekstra Bladet har henvist til sine bemærkninger vedrørende klagepunkt nr. 1 og 2.

Ad 4) *"der er dømt i et hav af sager"*

Faktum er, at [Klager] har været involveret i og også er blevet dømt i en lang række sager, for eksempel den under klagepunkt 1 nævnte dom om moms, dom vedrørende forhøjelse af en selvangiven skattepligtig indkomst med renter af et usikret lån, Højesterets dom vedrørende import og videresalg af kopivarer (Global-knive), Højesterets dom af 12. oktober 2011 vedrørende salg af Alfi-termokanden (sag mod Alfi Zitzmann), dom vedrørende klage fra brudepar samt talrige personaleretlige retssager.

Det påklagede udsagn er i øvrigt blot udtryk for Ekstra Bladets helt berettigede og korrekte kritiske value judgment og vurdering af [Klager]s forhold.

Ad 5) *"Blandt andet for ulovlig videresalg af kopivarer"*

Ekstra Bladet har med henvisning til Højesterets dom af 19. september 2011 vedrørende Rosendahl og Højesterets dom af 12. oktober 2011 vedrørende Alfi Zitzmann anført, at udsagnet er fuldstændig korrekt og berettiget.

Ad 6) *"utallige personaleretlige konflikter"*

Ekstra Bladet har henvist til Pressenævnets kendelse af 20. januar 2010 i sag nr. 2009-6-0917 og anført, at udsagnet er korrekt og en fuldstændig berettiget vurdering i lyset af de foreliggende fakta.

Ad 7) *"og så sent som i juli måned i år blev den omstridte godsejer [Klager]s hotelvirksomhed ved Vestre Landsret dømt til at betale staten knap ni millioner kroner i en sag om momsfusk."*

Ekstra Bladet har henvist til mediets ovenstående bemærkninger vedrørende brugen af udtrykket "momsfusk".

Ad 8) *"hvor ejeren har domme for moms- og skatteunddragelse, siger det nordjyske folketingsmedlem [Politiker A] (S)"*

Ekstra Bladet har henvist til foranstående bemærkninger. Derudover har Ekstra Bladet bemærket, at mediet blot har citeret [Politiker A] i forbindelse med dennes politiske kritik af, at regeringen har anvendt [Klager]s herregård i forbindelse med afholdelsen af regeringsseminar. Det påklagede udsagn er således ikke Ekstra Bladets men [Politiker A]s berettigede vurdering af sagen.

Ad 9) *"Ved at besøge og støtte stedet, så legitimerer regeringen, at det er okay ikke at betale det, man skal, siger det nordjyske folketingsmedlem, [Politiker A] (S)"*

Ekstra Bladet har henvist til sine bemærkninger ovenfor vedrørende ejerskabet af Store Restrup og den med Moderniseringsstyrelsen indgåede hotel- og conferenceaftale. I øvrigt er udsagnet ikke Ekstra Bladets men [Politiker A]s helt berettigede, kritiske vurdering af sagen.

Ad 10) *"Socialdemokraten mener ikke, at det er regeringens opgave at støtte et så omstridt firma."*

Ekstra Bladet har bemærket, at det er [Politiker A], der er af den opfattelse, at der er tale om et omstridt firma. Betegnelsen er fuldstændig korrekt, og der er tale om en berettiget vurdering af virksomheden.

Ad 11) *"[...] og de er kommet til en sand mester i, hvordan man kan undgå at betale til samfundet, siger [Politiker A]."*

Med henvisning til ovennævnte domme om manglende indberetning og opgørelse af moms og skat samt ovennævnte bemærkninger har Ekstra Bladet anført, at der er tale om et helt berettiget value judgment, der giver udtryk for [Politiker A]s kritiske og subjektive vurdering af sagen. Udsagnet fremsættes i øvrigt blot som led i en politisk kritik af, at regeringen har anvendt [Klager]s herregård i forbindelse med afholdelsen af regeringsseminar.

Ad 12) *"Dømt i Vestre Landsret i juli 2018 til at betale 8.672.286 kroner i manglende moms-afregning til statskassen. Dertil sagsomkostninger for 300.000 til Skatteministeriet. "*

Ekstra Bladet har henvist til bemærkningerne vedrørende klagepunkt 1 og 2 samt, at det fremgår af Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018, at [Klager] under sagen havde nedlagt påstand om, at et af skattemyndighederne fastsat momstilsvær på 8.627.286 kr. skulle nedsættes til 0 kr., hvilket landsretten afviste. Vestre Landsret har dermed truffet afgørelse om, at [Klager] skal indbetale det skyldige momstilsvær samt sagsomkostninger med 300.000 kr. for Vestre Landsret, samt 200.000 kr. for byretten. Udsagnet er således fuldstændig korrekt og berettiget.

Ad 13) *"Dømt i Højesteret (2011) til at betale 150.000 kr. i erstatning til Alfi Zitzmann for at bryde reglerne om god markedsføringsskik ved at importere termokander, der var efterligninger af den originale Alfi-termokande. "*

Ekstra Bladet har henvist til Højesterets dom af 12. oktober 2011 i sagen mod Alfi Zitzmann, hvori det konkluderes:

"[Virksomhed 2] ved [Klager] har derfor på ansvarspådragende måde overtrådt markedsføringslovens § 1 ved importen og salget af de omhandlede termokander [...] Højesteret finder, at Alfi Zitzmann tillige har krav på erstatning for markedsforstyrrelse. Denne erstatning fastsættes skønsmæssigt til 50.000 kr., således at den samlede erstatning herefter udgør 150.000 kr."

Det fremgår helt korrekt af Ekstra Bladets artikel, at [Klager] blev dømt til at betale 150.000 kr. i erstatning til Alfi Zitzmann for at bryde reglerne om god markedsføringsskik, ligesom [Klager] blev pålagt at betale sagsomkostninger. Ekstra Bladet har ikke omtalt, at [Klager] skulle have handlet i strid med lov om ophavsrettigheder i forbindelse med sagen.

Ad 14) *"Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af ophavsretten til Global-knivserien, jf. ophavsretslovens § 2, ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Bøde på 200.000 kr. "*

Ekstra Bladet har henvist til Højesterets dom af 19. september 2011 vedrørende krænkelse af rettighederne til Global-knivserien, hvor Højesteret blandt andet udtalte følgende:

"Ud fra et skøn over, hvad [Klager] kunne have solgt de 8.796 Royal-knive for, tiltræder Højesteret, at vederlaget til Rosendahl i medfør af ophavsretslovens § 83 er fastsat til 200.000 kr."

Ekstra Bladet har medgivet, at betegnelsen "bøde" muligvis ikke var helt præcis, hvorfor udsagnet blev berigtiget i Ekstra Bladet og på ekstrabladet.dk den 14. september 2018.

Ad 15) *"Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i Vestre Landsret (2014) og en bøde på 400.000 kr. for at videresælge knivene, som han ellers også var blevet dømt til at destruere. "*

Ekstra Bladet har henvist til bemærkningerne vedrørende klagepunkt nr. 14, samt Vestre Landsrets dom af 19. december 2014 hvoraf det fremgår, at [Klager] blev idømt fire måneders betinget fængsel for overtrædelse af lov om ophavsrettigheder under særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 299 b, stk. 1, nr. 1, i sagen om import af kopi af Global-knive fra Kina. Samtidig afgjorde Vestre Landsret, at der skulle konfiskeres et knivsæt hos [Klager]. Ekstra Bladet har også henvist til artiklen

”[Klager] igen dømt i sag om knive” fra Ritzaus Bureau, som blev bragt på fyens.dk den 30. september 2014.

Ad 16) *”Dømt i Østre Landsret (2011) til at betale knap 25.000 kr. i erstatning til brudepar, der fik ødelagt deres bryllup som følge af forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød.”*

Ekstra Bladet har anført, at medierne i en række artikler, herunder i artiklen *”Brudepar får erstatning”* bragt på fyens.dk den 11. januar 2011, har omtalt det forhold, at [Klager] i by- og landsretten blev dømt til at betale erstatning til et brudepar. En udskrift fra Google viser, at sagen har været genstand for omfattende omtale i de landsdækkende medier, hvor også [Klager] har udtalt sig.

Ekstra Bladet har henvist til Retten i Odenses dom af 27. september 2010 og Østre Landsrets dom i ankesagen, som blev afsagt den 17. december 2010. Det fremgår af de afsagte domme, at [Klager] blev tilpligtet at betale erstatning og sagsomkostninger med i alt 25.227 kr. Det fremgår af byrettens præmisser, som blev stadfæstet af landsretten, at retten lagde til grund, at *”kvaliteten/udskæringen af kødet ikke levede op til det med rette forventede”*, ligesom retten påpegede en række andre mangler ved bryllupsfesten.

Ekstra Bladets journalist har talt med brudgommen, som har oplyst, at [Klager] selv førte sagerne i både by- og landsretten.

Det fremgår af den afsagte dom, at dommen vedrører [Virksomhed 1]. Det er imidlertid irrelevant for sagen og for vurderingen af Ekstra Bladets artikel, at det formelt var selskabet [Virksomhed 1], og ikke [Klager] personligt, der måtte betale den omhandlede erstatning. Sagens realitet er, at [Klager] blev dømt til – via [Virksomhed 1] – at betale erstatning for et mislykket bryllup.

I udsagnet har Ekstra Bladet korrekt beskrevet, hvad sagen og tvisten drejede sig om, ligesom det er korrekt, at det fremgår af dommen, at [Klager] blev dømt til at betale 25.000 kr.

Ad 17) *”Dømt i Vestre Landsret (2011) til at betale Aalborg Kommune 71.000 kr. i en sag om manglende betaling for bortskaffelse af skrald.”*

Ekstra Bladet oplyser i udsagnet korrekt, at [Klager] blev dømt til at betale Aalborg Kommune 71.667 kr.

Ekstra Bladet har henvist til artiklen *”[Klager] må tage skraldet for affaldet”* bragt den 12. oktober 2011 i Nordjyske Stiftstidende. Den omtalte sag blev ikke afsluttet ved forlig men derimod med dommen fra Vestre Landsret, hvoraf det fremgår, at [Klager] blev pålagt at betale for den afhentede skraldemængde.

Ad 18) *”Dømt i Vestre Landsret (2009) til at betale 2 mio. kr. i skat i forbindelse med en sag, hvor [Klager] havde overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes.”*

Ekstra Bladet har henvist til Vestre Landsrets dom af 9. september 2009 i sagen, hvoraf det blandt andet fremgår, at de selvangivne indkomster blev forhøjet med 2.193.662,25 kr., og at selskabet blev pålagt 40.000 kr. i sagsomkostninger.

Udsagnet er fuldstændig korrekt, men Ekstra Bladet har i en berigtigelse bragt den 14. september 2018 præciseret, at dommen vedrørte selskabet [Virksomhed 1].

Hertil har Ekstra Bladet bemærket, at på det tidspunkt, hvor de skattemæssige dispositioner blev gennemført, og hvor skattesagen vedrørende [Virksomhed 1] blev afgjort, ejede [Klager] 50 % af anparterne i [Virksomhed 1], mens hans ægtefælle, [Person A], ejede de øvrige 50 % af selskabets anpartskapital. [Klager] var samtidig direktør for selskabet. Ejerforhold og ledelsesforhold er beskrevet i byrettens dom af 9. december 2008, jf. herved den i byrettens dom gengivne afgørelse fra landsskatteretten og sagsfremstillingen heri. [Klager] afgav ligeledes forklaring under sagen. Sagens realitet er således, at skattesagen rent faktisk vedrører [Klager], uanset at [Klager] rent formelt har ageret via et af ham og ægtefællen ejet anpartsselskab.

Endvidere har Ekstra Bladet bemærket, at det rent juridisk og skatteretligt er irrelevant, om selskabet [Virksomhed 1] eventuelt måtte indgå i en sambeskatning med andre koncernforbundne selskaber. På samme måde ville det også være irrelevant for sagen, hvis selskabet rent hypotetisk havde haft et fremførselsberettiget skattemæssigt underskud fra tidligere indkomstår, hvori forhøjelsen af den skattepligtige indkomst kunne modregnes.

Det afgørende for sagen er, at det af [Klager] ejede selskab havde udlånt midler til et koncernforbundet selskab i udlandet. Landsretten fandt, at der var tale om et usikret lån, som i overensstemmelse med almindelige skatteretlige regler skulle forrentes, og forhøjede derfor selskabet [Virksomhed 1]s skattepligtige indkomst med den anførte renteindtægt, der ikke var selvangivet. En eventuel sambeskatning ændrer ikke på, at den selvangivne indkomst for selskabet blev forhøjet.

Det fremgår korrekt af Ekstra Bladets berigtigelse, at skattesagen vedrørte [Virksomhed 1]. Det fremgår ligeledes af berigtigelsen, at der ikke var tale om, at [Klager] skulle "betale" 2.000.000 kr., men at sagen i stedet drejede sig om, at Vestre Landsret havde forhøjet selskabets – [Virksomhed 1] – skattepligtige indkomst med ca. 2.200.000 kr. Da Ekstra Bladet allerede har berigtiget forholdene, er der ikke grundlag for en klage over udsagnet.

Ad 19) *"Tabt adskillige personaleretlige sager. Ligesom han pt har mindst en verserende sag. "*

Ekstra Bladet har henvist til ovennævnte Pressenævnskendelse af 20. januar 2010 i sag nr. 2009-6-01917. Ekstra Bladet har i øvrigt talt med 3F om en verserende sag, ligesom Ekstra Bladet har talt med den person, der kræver betaling af løn mv.

Ad 20) *"Fagbladet 3f lavede tilbage i 2009 en opgørelse om 11 faglige sager, som [Klager] havde tabt eller indgået forlig i. "*

Ekstra Bladet har på ny henvist til ovennævnte Pressenævnskendelse, som fastslog, at det var berettiget at omtale [Klager]s deltagelse i de pågældende sager, idet [Klager] var direktør for og medejer af de firmaer, der var involveret i sagerne. Endvidere har Ekstra Bladet bemærket, at 3F har bekræftet udsagnet. I øvrigt fremgår det af artiklen, at der er tale om 11 faglige sager, som [Klager] enten har tabt eller indgået forlig i. Udsagnet om, at [Klager] har tabt "adskillige" personaleretlige sager, er således fuldstændig korrekt og berettiget.

21) ”- Hvis regeringen hylder den danske model, og at enhver skal svare sit, så skal man ikke kigge længe for at finde ud af, at det er et rigtig dårligt sted, siger han. ”

Udsagnet er udtryk for et helt berettiget value judgment fra [Politiker A]s side. Udsagnet referer i øvrigt, som det fremgår, ikke til kursusstedets pris eller øvrige kvaliteter eller mangel på samme.

Genmæle

Med henvisning til ovenstående synspunkter har Ekstra Bladet afvist [Klager]s anmodning om genmæle.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Hans Peter Blicher, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

Pressenævnet bemærker, at det følger af medicansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle.

Spørgsmål om, hvorvidt der er sket en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at Ekstra Bladet har bragt ukorrekte og krænkende oplysninger om ham.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel, jf. punkt A. 1 og A. 6. Det følger videre, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår, jf. punkt A. 7.

[Klager] har klaget over, at der i artiklen *”Løkke holder topmøde hos berygtet momsfusker”* fremgår 21 ukorrekte udsagn, hvoraf 15 af disse gentages i artiklen *”Skatte-Karsten skal forklare sig om topmøde hos moms-fusker: - Virkelig dårligt signal”*.

- Klagepunkterne 1, 2, 3, 7 og 12

[Klager] har klaget over, at det fremgår af artiklerne, at han i juli 2018 blev dømt til at betale staten knap ni millioner kroner i en sag vedrørende momsfusk, og at han i artiklerne bliver betegnet som ”momsfusker”. [Klager] har også klaget over, at han i den ene artikels overskrift omtales som værende ”berygnet”, samt udsagnet *”Nu belønner Løkkeregeringen ham [...]”*.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Told- og Skatteregionen den 4. oktober 2001 traf afgørelse om, at [Klager] skulle betale 9.756.990 kr. i manglende moms og andre afgifter, da regionen fandt virksomhedens bogføring og faktureringsprincipper behæftet med fejl.

Under den efterfølgende prøvelse af sagen blev der den 11. maj 2010 afsagt dom i Højesteret. Højesteret fandt blandt andet, at de af skattemyndighederne konstaterede fejltyper var udtryk for tilsidesættelse af momslovgivningen. Højesteret fandt endvidere, at [Klager] ikke havde krav på at kunne berigtige de omhandlede faktureringer, da retten ikke fandt det godtgjort, at [Klager] havde været i god tro.

[Klager] sagsøgte herefter Skatteministeriet med påstand om, at hans afgiftskrav skulle nedsættes til 0 kr. eller et mindre beløb. Skatteministeriet anerkendte i forbindelse med sagen, at [Klager]s momstilsvare alene skulle forhøjes med 8.627.286 kr. Ved Retten i Aalborgs dom af 30. august 2013 blev Skatteministeriets påstand taget til følge, hvorefter retten fandt, at [Klager]s momstilsvare skal forhøjes med 8.627.286 kr. Dommen blev den 4. juli 2018 stadfæstet af Vestre Landsret.

Nævnet lægger videre til grund, at [Klager] i Moderniseringsstyrelsens standard- og rammeaftaler vedrørende hotelophold og konferencefaciliteter i Danmark er registreret som henholdsvis tilbudsgiver og leverandør for så vidt angår Store Restrup Slotshotel, og at Store Restrup Herregård ifølge tinglysning.dk er ejet af [Klager] og hans hustru.

Pressenævnet finder herefter, at det er korrekt beskrevet i artiklen, at Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018 betyder, at [Klager] skal betale knap ni millioner kroner til staten. Nævnet finder videre, at anvendelsen af udsagnene ”momsfusk” og ”momsfusker” klart fremstår som Ekstra Bladets subjektive vurdering af sagen. Henset særligt til Højesterets dom af 11. maj 2010 finder nævnet, at udtrykkene har grundlag i de faktiske forhold, og nævnet udtaler ikke kritik.

Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at udtale kritik af udsagnene ”berygtet” og ”belønner”, som tilsvarende tydeligt fremgår som Ekstra Bladets subjektive vurderinger på baggrund af de i artiklerne gennemgåede sager.

- Klagepunkt 4

[Klager] har klaget over, at det fremgår af artiklerne, at han er ”dømt i et hav af sager”.

Pressenævnet finder, at udsagnet klart fremstår som Ekstra Bladets subjektive vurdering, som ikke er uden grundlag i de faktiske forhold, da Ekstra Bladet for Pressenævnet har fremlagt flere domme, hvori [Klager] er blevet dømt til at betale mindre eller større beløb. Nævnet udtaler ikke kritik.

- Klagepunkterne 5, 13, 14 og 15

[Klager] har klaget over, at det fremgår af artiklerne, at han er blevet dømt for ulovligt videresalg af kopivarer samt udsagnene ”Dømt i Højesteret (2011) til at betale 150.000 kroner i erstatning til Alfi Zitzmann for at bryde reglerne om god markedsføringsskik ved at importere termokander, der var efterligninger af den originale Alfi-termokande. ”, ”Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af ophavsretten til Global-knivserien jf. ophavsretslovens § 2, ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Bøde på 200.000 kr.” og ”Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i

Vestre Landsret (2014) og en bøde på 400.000 kr. for at videresælge knivene, som han ellers også var blev dømt til at destruere. ”

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Højesteret ved dom af 12. oktober 2011 fandt, at de af [Klager] importerede termokander var en efterligning af Alfi-termokander, og at [Klager] havde overtrådt markedsføringslovens § 1 ved at have importeret og solgt de omhandlede termokander. [Klager] blev dømt til at betale 150.000 kr. i erstatning til Alfi Zitzmann, hvoraf de 100.000 kr. skulle dække afsætningstab og de 50.000 kr. var en erstatning for markedsforstyrrelse.

I sagen vedrørende Global-knivene fandt Højesteret ved dom af 19. september 2011, at [Klager] havde importeret såkaldte Royal-knive, som retten fandt var en meget nærgående efterligning af knive af mærket Global. Retten fandt endvidere, at [Klager] havde importeret knivene med henblik på afsætning i Danmark, og at der derved var sket en krænkelse af ophavsretten til Global-knivene, jf. ophavsretslovens § 2. Ud fra et skøn over, hvad [Klager] kunne have solgt de importerede Royal-knive for, blev han dømt til at betale et vederlag til Rosendahl A/S på 200.000 kr.

I september 2014 blev [Klager] af Østre Landsret dømt til at betale yderligere 400.000 kr. i erstatning og vederlag til Rosendahl A/S for efter Højesterets dom at have videresolgt knivene i stedet for at destruere dem. Endelig fandt Vestre Landsret ved straffedom af 19. december 2014, at der ved ophavsretskrænkelsen forelå særligt skærpende omstændigheder, hvorfor [Klager] blev kendt skyldig i overtrædelse af straffelovens § 299 b. Lang sagsbehandlingstid førte til, at [Klager] blev idømt 4 måneders betinget fængsel, og at statskassen skulle betale sagens omkostninger.

Den 14. september 2018 bragte Ekstra Bladet følgende præcisering:

”[...]

Det skulle retteligt have været oplyst, at Højesteret dømte [Klager] til at betale kr. 200.000 i vederlag til Rosendahl A/S og at Østre Landsret dømte [Klager] til at betale vederlag og erstatning på kr. 400.000 til Rosendahl A/S.

[...]”

Endvidere har Ekstra Bladet berigtiget artiklernes faktaboks for så vidt angår sagen om Global-knivene, hvorefter følgende nu fremgår:

”Dømt i Højesteret (2011) for krænkelse af designfirmaet Rosendahls ophavsret til Global-knivserien jf. ophavsretslovens § 2. ved at have importeret 8.796 knive, der blev vurderet at være efterligninger. Dømt til at betale 200.000 kr. i erstatning plus 75.000 kr. i sagsomkostninger til Rosendahl.

Vestre Landsret: Senere idømt fire måneders betinget fængsel i Vestre Landsret (2014) i sagen om Global-knivene.

Østre Landsret: Samme år (2014) blev [Klager] i Østre Landsret dømt til at betale yderligere 400.000 kr. i erstatning og vederlag plus 150.000 kr. i sagsomkostninger til Rosendahl for at videresælge knivene, som han ellers var blev dømt til at destruere. ”

Pressenævnet finder, at det er korrekt som anført i artiklerne, at [Klager] er blevet dømt for ulovlig videre salg af kopivarer, og artiklernes gengivelse af retssagen [Klager] mod Alfi Zitzmann findes ligeledes at være korrekt.

For så vidt angår udsagnene vedrørende sagen om Global-knivene blev [Klager] ved Højesterets dom af 19. september 2011 dømt til at betale et vederlag og ikke en bøde, ligesom det rettelig var Østre Landsret og ikke Vestre Landsret, der i 2014 bestemte, at [Klager] skulle betale 400.000 kr. i erstatning og vederlag til Rosendahl A/S. Pressenævnet finder, at de forkerte oplysninger ikke kan anses for væsentlige i sammenhængen. Hertil kommer, at Ekstra Bladet efterfølgende har berigtiget artiklens oplysninger vedrørende sagen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

- Klagepunkterne 6, 19 og 20

[Klager] har klaget over artiklernes udsagn om, at han er dømt i *"utallige personaleretlige konflikter"* samt udsagnet *"Tabt adskillige personaleretlige sager. Ligesom han pt har mindst en verserende sag. Fagbladet 3f lavede tilbage i 2009 en opgørelse om 11 faglige sager, som [Klager] havde tabt eller indgået forlig i"*.

Som sagen er oplyst, lægger Pressenævnet til grund, at der på tidspunktet for klagens indgivelse verserede en personaleretlig sag mod [Klager]. Nævnet lægger videre til grund, at [Klager] ikke personligt var part i de personaleretlige sager, som Fagbladet 3f omtalte i 2009. [Klager] var imidlertid medejer og personligt involveret i sagerne, og nævnet finder herefter ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere udsagnene.

- Klagepunkterne 8, 9, 10, 11 og 21

[Klager] har klaget over følgende udsagn, som stammer fra kilden [Politiker A]: *"hvor ejeren har domme for moms- og skatteunddragelse, siger det nordjyske folketingsmedlem [Politiker A] (S)", "Ved at besøge og støtte stedet, så legitimerer regeringen, at det er okay ikke at betale det, man skal, siger det nordjyske folketingsmedlem, [Politiker A] (S)", "Socialdemokraten mener ikke, at det er regeringens opgave at støtte et så omstridt firma. ", "[...] og de er kommet til en sand mester i, hvordan man kan undgå at betale til samfundet, siger [Politiker A]. "* og *"- Hvis regeringen hylder den danske model, og at enhver skal svare sit, så skal man ikke kigge længe for at finde ud af, at det er et rigtig dårligt sted, siger han. "*

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

I forhold til Ekstra Bladets kildevalg finder Pressenævnet, at [Politiker A] har udtalt sig kritisk om [Klager] og dennes forretningsmetoder.

Nævnet finder, at dette gav Ekstra Bladet anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kildens oplysninger, da kilden kunne være farvet af personlig interesse. Det fremgår imidlertid klart af artiklen, hvem kilden er, og at han er kritisk over for [Klager], og at hans udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse.

Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at [Politiker A] medvirker i artiklen, idet det samtidig bemærkes, at de påklagede udsagn klart fremstår som kildens subjektive vurderinger.

- Klagepunkt 16

[Klager] har klaget over udsagnet: *"Dømt i Østre Landsret (2011) til at betale knap 25.000 kr. i erstatning til brudepar, der fik ødelagt deres bryllup som følge af forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød. "*

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Retten i Odense ved dom af 27. september 2010 fandt, at et bryllup afholdt på Hvedholm Slot i juli 2009 havde været mangelfuldt. Af dommen fremgår blandt andet:

"[...]

Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at bryllupsarrangementet fra start til slut bar præg af, at sagsøgeren ikke havde sørget for tilstrækkelig og kompetent bemanning på Hvedholm Slot i forhold til de arrangementer, som skulle afholdes, og det antal gæster, som kom.

Der var således ikke sørget for flagning, for tilstrækkeligt personale i receptionen, for tilstrækkelig skiltning, for at bordopstilling og –plan blev fulgt eller for tilstrækkeligt og kompetent personale under middagen, ligesom kvaliteten/udskæringen af kødet ikke levede op til det med rette forventede.

[...]"

Retten fandt, at brudeparret var berettiget til et afslag på 13.500 kr. Dommen blev den 17. december 2010 stadfæstet af Østre Landsret, og [Virksomhed 1] blev dømt til at betale brudeparret i alt 25.227 kr., inklusive blandt andet sagsomkostninger for by- og landsretten.

Nævnet lægger videre til grund, at [Klager], jf. CVR-udskrift af 19. marts 2019, er medejer af- og direktør for [Virksomhed 1], hvilket han også var på tidspunktet for det pågældende bryllup og den efterfølgende retssag. Endelig lægger nævnet til grund, at [Klager], på vegne af Hvedholm Slotshotel, hvor brylluppet blev holdt, har udtalt sig offentligt i forbindelse med sagen.

På baggrund heraf finder Pressenævnet, uanset at udsagnet fejlagtigt kan give indtryk af, at [Klager] personligt var part i sagen mod brudeparret, ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Ekstra Bladet for ikke tydeligere at have skelnet mellem selskabet [Virksomhed 1] og klager personligt.

Nævnet finder heller ikke i øvrigt anledning til at kritisere udsagnet, som findes at indeholde en korrekt gengivelse af den omtalte sag, idet det bemærkes, at udsagnets andet led *"der fik ødelagt deres bryllup som følge af forsinkelser, uprofessionel betjening og uspiseligt kød. "* fremstår som Ekstra Bladets vurdering, der findes at have tilstrækkeligt grundlag i de faktiske forhold.

- Klagepunkt 17

[Klager] har klaget over udsagnet: *"Dømt i Vestre Landsret (2011) til at betale Aalborg Kommune 71.000 kr. i en sag om manglende betaling for bortskaffelse af skrald. "*

Som sagen er oplyst, lægger Pressenævnet til grund, at by- og landsretten i 2011 fandt, at [Klager] hæftede for ikke tidligere betalte regninger for tømning af skraldespande og affaldscontainere, hvorfor

han blev dømt til at betale godt 71.000 kroner til Aalborg Kommune. Nævnet finder herefter, at det påklagede udsagn er korrekt, og der udtales ikke kritik.

- Klagepunkt 18

[Klager] har klaget over udsagnet: *"Dømt i Vestre Landsret (2009) til at betale 2 mio. kr. i skat i forbindelse med en sag, hvor [Klager] havde overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes."*

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Vestre Landsret ved dom af 9. september 2009 fandt, at pengeoverførsler, som selskabet [Virksomhed 1] havde foretaget til koncernforbundet rumænsk selskab, måtte anses for et usikret lån til finansiering af det rumænske selskabs drift. Retten bestemte herefter, at [Virksomhed 1]s indkomst for en periode fra år 2000 til 2002 skulle forhøjes med i alt 2.193.662,25 kr.

Ekstra Bladet har den 14. september 2018 berigtiget og præciseret artiklernes oplysninger vedrørende sagen:

"Ekstra Bladet præciserer i den forbindelse, at den omhandlede skattesag retteligt angik selskabet [Virksomhed 1], som [Klager] var direktør for og medejer af, og det forhold at skattemyndighederne under henvisning til førnævnte lån forhøjede selskabets skattepligtige indkomst med ca. kr. 2,2 millioner."

Af artiklens faktaboks fremgår nu:

"Dom i Vestre Landsret i 2009 fastslår, at [Virksomhed 1] - hvor [Klager] var direktør og medejer - skulle have hævet selskabets indkomst med 2,2 millioner kroner i en sag, hvor der var overført 15 mio. kroner til et selskab i Rumænien, som de danske skattemyndigheder mente var et lån, der skulle forrentes."

Pressenævnet finder, at artiklens oplysninger fejlagtigt kan give indtryk af, at den afsagte dom vedrørte [Klager] personligt. Henset til de i byretsdommen beskrevne forhold vedrørende ejer- og lederskab af [Virksomhed 1] finder nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Ekstra Bladet for ikke tydeligere at have skelnet mellem [Virksomhed 1] og [Klager] personligt.

Nævnet finder endvidere, at det ikke er korrekt, at Vestre Landsret ved dommen af 9. september 2009 dømte [Klager] eller [Virksomhed 1] til at betale 2 millioner kroner i skat. I dommen blev [Virksomhed 1]s skattepligtige indkomst forhøjet med knap 2,2 millioner kroner, hvormed selskabet som følge af dommen kom til at betale mere i skat. Nævnet finder herefter, at den ukorrekte oplysning i artiklen ikke var tilstrækkelig væsentlig i sammenhængen. Da Ekstra Bladet samtidig berigtigede og korrigerede oplysningen, da mediet blev gjort opmærksom herpå, finder nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik.

- Sammenfatning – God presseskik

Pressenævnet finder således ikke anledning til at udtale kritik af Ekstra Bladet for overtrædelse af god presseskik i forbindelse med de påklagede artikler.

Genmæle

[Klager] har anmodet om genmæle over for de påklagede udsagn.

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

- Klagepunkterne 1, 2, 3, 7 og 12

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at udsagnene *"momsfusk"*, *"momsfusker"*, *"berytet"* og *"Nu belønner Løkkeregeringen ham"* er vurderinger og ikke faktiske oplysninger. Allerede derfor er [Klager] ikke berettiget til at få bragt et genmæle over for udsagnene.

Ved Vestre Landsrets dom af 4. juli 2018 blev det bestemt, at [Klager]s momstilsvær skal forhøjes med godt 8,6 millioner kroner. Da dommen betyder, at [Klager] skal betale de godt 8,6 millioner kroner til staten, finder Pressenævnet, at artiklens udsagn, hvoraf det fremgår, at [Klager] blev dømt til at betale staten knap 9 millioner kroner, ikke i sig selv er egnet til at påføre [Klager] en sådan økonomisk eller anden skade af betydning, at der er grundlag for genmæle.

- Klagepunkt 4

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at udsagnet, at [Klager] er dømt i *"et hav af sager"* er en vurdering og ikke en faktisk oplysning. Allerede derfor er [Klager] ikke berettiget til at få bragt et genmæle over for udsagnet.

- Klagepunkterne 5, 13, 14 og 15

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik, at det er korrekt, at [Klager] er blevet dømt for videresalg af kopivarer. Samtidig finder nævnet, at [Klager]s retssag mod Alfi Zitzmann er korrekt gengivet i artiklerne. Der er derfor ikke grundlag for genmæle i forhold til disse udsagn.

For så vidt angår artiklernes udsagn om retssagerne vedrørende Global-knivene finder Pressenævnet, som anført ovenfor, at de oprindelige artikler indeholdt oplysninger, som ikke var korrekte. Som videre anført finder Pressenævnet, at de ukorrekte oplysninger ikke er væsentlige i sammenhængen, hvorfor de ikke er egnet til at påføre [Klager] skade af betydning. Idet det samtidig bemærkes, at Ekstra Bladet efterfølgende har berigtiget til konkrete udsagn, finder Pressenævnet, at der ikke er grundlag for genmæle.

- Klagepunkterne 6, 19 og 20

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at Ekstra Bladets oplysninger vedrørende antallet af personaleretlige sager er korrekt. Nævnet finder endvidere, at omtalen fejlagtigt kan give indtryk af, at [Klager] personligt var part i de omtalte sager. Henset til, at [Klager] var medejer og selv havde været involveret i sagerne, finder Pressenævnet, at oplysningerne ikke er egnede til at påføre klager skade af betydning. Herefter er der ikke grundlag for genmæle.

- Klagepunkterne 8, 9, 10, 11 og 21

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at de påklagede udsagn er kilden [Politiker A]s vurderinger og ikke faktiske oplysninger. Allerede derfor er [Klager] ikke berettiget til at få bragt et genmæle over for udsagnene.

- Klagepunkt 16

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at det påklagede udsagn indeholder en korrekt gengivelse af den omtalte sag. Nævnet finder, at oplysningen om, at der til det omtalte bryllup blev serveret ”uspiseligt kød”, fremstår som Ekstra Bladets subjektive vurdering på baggrund af de faktiske omstændigheder, herunder den omtalte dom.

Nævnet finder, at omtalen fejlagtigt kan give indtryk af, at [Klager] personligt var part i sagen. Henset til, at [Klager] er og var medejer af selskabet [Virksomhed 1] på tidspunktet for brylluppet og den efterfølgende retssag, finder nævnet, at oplysningen herom ikke er egnet til at påføre klager skade af betydning. Der er herefter ikke grundlag for genmæle.

- Klagepunkt 17

Pressenævnet finder, at udsagnet er en oplysning af faktisk karakter, som er egnet til at påføre [Klager] økonomisk eller anden skade af betydning. Som anført ovenfor under afsnittet vedrørende god presseskik finder nævnet imidlertid, at oplysningens rigtighed er utvivlsom. [Klager] er derfor ikke berettiget til at få genmæle over for udsagnet.

- Klagepunkt 18

Pressenævnet finder, som anført under afsnittet om god presseskik ovenfor, at det påklagede udsagn indeholder en ukorrekt gengivelse af Vestre Landsrets dom af 9. september 2009. Som videre anført finder nævnet imidlertid, at de ukorrekte oplysninger ikke er tilstrækkeligt væsentlige i sammenhængen, hvorfor de ikke er egnet til at påføre [Klager] skade af betydning. Idet det samtidig bemærkes, at Ekstra Bladet efterfølgende har berigtiget til konkrete udsagn, finder Pressenævnet, at der ikke er grundlag for genmæle.

- Sammenfatning – Genmæle

Pressenævnet finder således, at der ikke er grundlag for genmæle over for de påklagede udsagn i artiklerne.

Afgjort den 9. april 2019